

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/402/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213202358
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Barcajová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2213202358.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava., IČO: 36 613 843, proti žalovanej: H. I., nar. XX.XX.IXXX, bytom R. C. XXXX/XX, XXX XX A. I. o zaplatenie 583,72 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Strede č. k. 5C/147/2013 - 44 takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie **o d m i e t a** .

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia pohľadávky vo výške 583,72 eura pozostávajúcej z istiny v sume 470,07 eura, dojednaného úroku vo výške 40,63 eura a zo zmluvnej pokuty vo výške 73,02 eura na základe zmluvy o úvere. Žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že zmluva uzatvorená medzi účastníkmi je zmluvou spotrebiteľskou i keď sa jedná o revolvingový úver. Musí mať teda písomnú formu, z ktorej musí byť zrejmé, aká je výška poskytnutého úveru, aká je výška úrokov, poplatkov, výška splátok, splatnosť úveru, všetky náležitosti, ktoré sú uvedené v ustanovení § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch. Predmetná zmluva nemala náležitosti vyžadované citovaným zákonom, bola uzavretá výlučne konkludentne bez špecifikácii v zmysle citovaného ustanovenia § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch. Na základe uvedeného, s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka súd prvého stupňa dospel k záveru, že táto zmluva je od počiatku neplatná. Pokiaľ ide o uznanie pohľadávky, súdu prvého stupňa bolo zrejmé, že žalovaná je fyzická osoba neznalá práva a vzhľadom na jej vyjadrenie k žalobe zo dňa 17.05.2013 je zrejmé, že si nebola vedomá skutočnosti, že pohľadávka je premlčaná, napriek tomu takto premlčanú pohľadávku uznala. Vzhľadom na túto skutočnosť súd prvého stupňa nepovažoval písomné uznanie dlhu za platné, pretože z neho nemohli nastať účinky, ak dlžník nevedel, že je dlh premlčaný. Súd prvého stupňa mal ďalej za to, že dojednanie zmluvnej pokuty vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré by mali byť známe účastníkovi spotrebiteľskej zmluvy, ako spotrebiteľovi, nie je možné považovať za písomné dojednanie zmluvnej pokuty. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 52 ods. 1 až 3, § 53 ods. 1 až 4, § 54 ods. 1 a 2, § 457, 451 ods. 1, 2 a § 558 Občianskeho zákonníka, ustanoveniami § 4 ods. 1 až 3 zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch a ustanovením § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (v ďalšom texte „OSP“).

Proti tomuto rozsudku podal v celom rozsahu odvolanie žalobca a navrhol, aby súd prvého stupňa napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie. Domáhal sa aj trov prvostupňového a odvolacieho konania. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedol, že podpísaním Dohody došlo k uzavretiu splátkového kalendára a uznaní záväzku a k začatiu plynutia novej

10-ročnej premlčacej doby, teda právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá ustanovenie § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, t.j. prerušenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej 10 - ročnej premlčacej doby v tomto prípade nastal. Ide o prejav slobodnej vôle žalovanej, ktorá si je vedomá svojho záväzku a tento má vôľu postupne splatiť v splátkach podľa možnosti. S tvrdením súdu prvého stupňa o nemožnosti špecifikovať koľko splátok žalovaná uhradila sa nie je možné stotožniť, nakoľko je zrejmé, že platby predstavujú všetky plusové položky, navyše dôkazné bremeno preukázania úhrady zaťažuje žalovanú.

Žalovaná odvolací návrh nepodala.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), po zistení, že odvolanie podala oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 OSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 OSP) skúmal, či bolo odvolanie podané včas (§ 204 ods. 1 OSP) a zistil, že odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa bolo podané oneskorene, je preto potrebné ho odmietnuť. Senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.).

Účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje (§ 201 prvá veta OSP).

Odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1 prvá veta OSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty podľa ods. 1 preto, že sa odvolateľ správal nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia (§ 204 ods. 2 OSP).

Do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty (§ 57 ods. 1 OSP).

Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (§ 57 ods. 3 OSP).

Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že odvolanie sa podáva do 15 dní od jeho doručenia, pričom deň doručenia sa do tejto lehoty nezapočítava a lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty odovzdá podanie na súde alebo na poštovú prepravu.

Z obsahu preskúmaného spisu odvolací súd zistil, že odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa bol doručený žalobcovi dňa 31.10.2013. Lehota na podanie odvolania začala plynúť žalobcovi dňa 01.11.2013 a uplynula dňa 15.11.2013 (piatok), ktorý deň bol posledným na podanie odvolania. Odvolanie bolo odovzdané na poštovú prepravu 18.11.2013 (ako vyplýva z pripojenej obálky na č.l. 51), teda po uplynutí zákonnej odvolacej lehoty.

Z vyššie uvedeného zistenia vyplýva, že ide o oneskorene podané odvolanie, lebo bolo podané po uplynutí zákonom stanovenej lehoty.

Odvolací súd zároveň poznamenáva, že nejde o žiaden z prípadov uvedených v ustanovení § 204 ods. 2 OSP, pretože účastníci konania boli riadne poučení súdom prvého stupňa o lehote na podanie odvolania a žalobca nepožiadala o odpustenie zmeškanej lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. a) OSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

S poukazom na uvedené zákonné ustanovenie odvolací súd odvolanie žalobcu odmietol ako podané oneskorene.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, § 151 ods. 1 OSP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania s prihliadnutím

k tomu, že o odvolaní nebolo vecne rozhodnuté a preto aplikoval ustanovenie zákona najbližšie tomuto výsledku konania, t.j. akoby konanie bolo zastavené(§ 146 ods. 1 písm. c) OSP).

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.